

סנקית (ימין) גם בחגים וגם בימות החול, מכירים אמת אחרת. למרות שרובם אינם מבינים את המשמעות המלאה של חיים בצל המוות, יפנו אינסטינקטיבית, וללא בהלה מיוחדת, את מגרש משחקם, עם הישמע היריה הראשונה. כשאין דיפלומטים בסביבה, הם עושים זאת לעתים תכופות ביותר. בחיי הרגע של הגבול, הדבר הפך לטבע שני.

מצב מגוחך. בבירות העולם, בהן אין שריקת כדורים נשמעת זה זמן רב, אומרים את המלה "ירושלים", בנשימה אחת עם המלה "קודש". בחגים הנוצריים דורכים דיפלומטים, מקושטים במדיהם הצבעוניים, בין ההריסות המפרידות בין ישראל לירדן, (שמאל) כאלו היה המצב כתיקונן. הילדים המאכלסים אותו קטע רחוב בצד זה של תעלה אנטי-

טוב הגבול מהנאב

הסיכון הקטן ביותר, הנשקף לחיי ילדתה של רחל מסאן (שמאל), הוא נפילה מגובה של קומתיים. בהרבה יור ממשיית היא הסכנה כי תמצא פגו חי שנשאר מימי המלחמה, או שמישהו מעבר לגבול ירצה להתאמן באמצעותה בקליעה למטרה. כי רחל ומשפחתה גרים בבית טאגוס, שצדו האחד פשוט אינו קיים.

מדרום דומה הבית לציור חתך שק בנין, עם מראה פתוח על חוריי המדרגות ומטבחים. החדר, בקומה השנייה, בו מש" חקת הילדה עם עשרות ילדים בגילה, יכול להתפאר רק בשלושה קירות. במד קום הקיר הרביעי יש פרצה. אם היא לא נפלה עד היום הרי שהתרחש נס. נס חוזרי, כפי הנראה, וכפי דעת הוריה, שהרי הם לא ניסו להקים שם אפילו שורת ארגונים או אבנים, שתשמור עליה.

יותר טוב כנכול. היה זה אותו בטחון פאטאליסטי שהניע אותה להכנס ל"דירה" על הגבול.

כשעלתה עם בעלה וחמשת ילדיהם מ" פרס, נשלחו על ידי מחלקת הקליטה, לנ" גב. אולם אכרים לא רצו להיות ואת דע" תם זו לא שינתה אפילו העובדה, שהת" חננו בפניהם לקחת בית לבן בן שניים וחצי חדרים יפים, פרה וכלי עבודה — הכל בחינם. כשגברה, בקיץ לפני שלש שנים, מצוקת המים, ארוז הם ושכניהם את החבילות, החליפו את כל סיכויי החקלאות בהחה האפור והמסוכן של מגורים בספר.

את כל בתי ירושלים מצאו תפוסים, פרט לאותן חורבות הגובלות עם שטח ההפקר, שבטחונן היה מעורער לחלוטין. הם לא שאלו שאלות ונכנסו אליהן. פע" מיים גרשה אותן המשטרה, ולבסוף נמ" אס עליה הדבר. בין שברי הבטון, רסי" סי ברזל חלודים והאשפה המאפיינים את קרבת שטח ההפקר, החלו חיים לשקוק, ילדים לשגשג.

